

Jaume Bartumeu, en la seva etapa política. Fou president d'Andorra entre 2009 i 2011.

Què ha dut la família Cierco a presentar aquesta reclamació administrativa contra el Govern d'Andorra i l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF)?

—El grup familiar Cierco, que té el 75% del capital del banc, ha tractat durant els últims mesos de trobar els canals de comunicació per arribar a un acord amb l'administració, amb l'INAF i l'Agència de Resolució d'Entitat Bancàries. I el que s'han trobat és un mur infranquejable i una absoluta manca d'interès per trobar solucions alternatives a pesar de la voluntat dels Cierco de col·laborar. Nosaltres enteníem i continuem entenent que BPA podia salvar-se amb un procés de reestructuració.

La normativa administrativa andorrana estableix que qualsevol reclamació per un acte administratiu ha de fer-se en el termini d'un any. És per això que no hem volgut esperar més i hem donat aquest pas. És un pas no volgut, però legítim i necessari.

—De moment heu fet el pas de la reclamació administrativa. Anireu un pas més enllà i recorrereu a la justícia?

—La demanda judicial serà inevitable. En el procediment andorrà no pots acudir a la justícia si no has fet primer una reclamació judicial. Ara el Govern disposa de 60 dies per contestar o optar pel silenci administratiu. Si opta pel silenci administratiu, s'entén que denega la petició. A partir d'aquest moment, podrem presentar un recurs i anar per la secció administrativa del tribunal de la Batllia, que és el tribunal de primera instància ací a Andorra.

—Reclamen 365 milions d'euros en concepte de danys i perjudicis. Tenint en compte que el pressupost del Govern andorrà per a 2015 és de 416 milions, suposa una reclamació que podria posar en perill l'acció de Govern mateix.

—Aquesta xifra no ens l'hem inventada, sinó que és fruit d'un càlcul seriós d'un equip financer on s'ha tingut en compte el perjudici provocat a la família. És una avaluació feta per financers →

JAUME BARTUMEU

«El responsable del dany causat per la intervenció de BPA és el Govern»

La família Cierco, propietària del 75% de BPA, reclama al Govern andorrà 365 milions d'euros per les seues "negligències" i "omissions" a l'hora d'intervenir l'entitat.

En parlem amb Jaume Bartumeu, que fou president d'Andorra entre 2009 i 2011 pel Partit Socialdemòcrata, i que en l'actualitat és advocat dels Cierco.

→ independents i és ajustada a la realitat de l'entitat abans del 10 de març.

Som conscients que la xifra reclamada és alta tenint en compte la realitat andorrana. Però el problema en tot aquest afer ha estat que el Govern s'ha tancat en banda i s'ha negat a seure per trobar un punt d'enteniment. Els meus clients estan en el seu dret de defensar els seus interessos familiars. Cal que algú posi seny en una situació que, de moment, n'ha estat mancada.

—En la demanda dieu que “ha mancat proporcionalitat” i “ha sobrat arbitrarietat”. Segons vostès, com haurien d’haver actuat les autoritat andorranes una volta que les autoritats nord-americanes els comuniquen la possible existència d’aquestes operacions amb les màfies xinesa i russa?

—Tal com expliquem en la reclamació, el 24 de març de 2014, un any abans de la intervenció, el subdirector de BPA, Santiago de Rosselló, va enviar a l'INAF una relació d'uns afers que podien posar en perill la reputació del sistema financer. I no es pot perdre de vista que aquest organisme és qui controla les auditories financeres i de compliment de les normatives de les entitats. I BPA sempre va superar les auditories que supervisava el regulador. Per tant, hi ha una responsabilitat clara del regulador.

Al marge del regulador, l'agost de 2014, l'ambaixada d'EUA acreditada a Andorra, amb seu a Madrid, va enviar una nota verbal on feia un advertiment general molt dur no sobre BPA, sinó sobre tot el sector financer andorrà. El Govern, al contrari del que hauria d'haver fet, no va avisar l'associació de bancs ni va plantejar la qüestió per trac-

tar de trobar-hi la solució. Al setembre, el ministre d'Exteriors hi va respondre amb evasives. I és en aquest punt que els americans s'enutgen per la falta de diligència. A partir d'ací, no sabem ni com ni per què, decideixen focalitzar tota la pressió sobre BPA. El Govern no ha estat a l'altura.

—En la seua reclamació reconeixen l'existència d'operacions irregulars amb la màfia russa i la xinesa. Si en tenien constància, per què no van cancel·lar aquella relació?

—Tot això ja ho va fer el banc! I en el cas del blanqueig de diners per part de clients veneçolans, el banc va deixar disposats els diners per una resolució de la justícia penal andorrana. BPA no té, per tant, cap responsabilitat.

—Considera que el BPA ha estat el cap de turc d'una maniobra a més gran escala contra la banca andorrana?

—Sí, és una bona definició. S'ha utilitzat BPA per tapar les vergonyes d'altres qüestions. Se'ns ha criminalitzat perquè Gao Ping havia fet operacions amb BPA, però resulta que Gao Ping havia fet operacions amb moltes altres entitats. Per què no va ningú per ells? Per què tot el món ha focalitzat l'atenció en nosaltres?

—Tot plegat, doncs, és una conxorxa? Per què el Govern andorrà actua amb la celeritat amb que actua contra vostès?

—El Govern andorrà és responsable per omissió del dany que s'ha causat. Van tenir un termini de 60 dies per presentar al·legacions davant el FinCEN [Agència Nord-americana de Lluita contra el Blanqueig de Capitals]. Tenien l'obligació de defensar els interessos de la banca andorrana, però van renunciar a fer-ho. El Govern andorrà no compleix amb les seves obligacions. La negligència i la deixadesa de competències en defensa del sector financer del país genera responsabilitats administratives. No han complert amb les seves responsabilitats administratives.

—En un moment de la seua argu-

mentació de la reclamació presentada contra el govern i l'INAF, diuen: “Desconeixem què va fer l'INAF durant aquells primers dies de 2015 [en referència al 4 de març], probablement perquè només es van desplaçar a Madrid”. El que insinuen, al capdavall, és que Andorra va actuar com a corretja de transmissió de Madrid.

—Sí, sí. En tot aquest afer està molt clar que hi ha tota una sèrie de requeriments de Madrid que Andorra ha atès i executat sense qüestionar-los en absolut.

—També critiquen que el Govern va copiar Madrid en aprovar una llei de reestructuració bancària que consideren inadequada per a la realitat andorrana.

—La llei 8/2015 de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, que es va aprovar a corre-cuita, està feta a imatge i semblança de la llei espanyola, que es va fer per a entitats afectades per la bombolla immobiliària. Ací la problemàtica era tota una altra. Aquesta llei és desproporcionada i inconstitucional.

Sigui com sigui, BPA no tenia risc creditici i era solvent, com ha reconegut la mateixa presidenta de l'INAF. Les ràtios de solvència i liquiditat eren molt altes i la seva viabilitat era inqüestionable.

—Des de l'any 2009 Andorra havia fet un esforç important per abandonar la llista de països considerats paradisos fiscals. Al seu parer, com afecta aquest afer la reputació d'Andorra?

—Com a país, hem fet un salt endarrerit increïble. L'acord signat l'any 2009 amb el Govern espanyol per permetre l'intercanvi d'informació havia possibilitat que Andorra deixés de figurar en la llista de paradisos fiscals. Tot el que havíem aconseguit ha saltat pels aires per culpa de la mala gestió d'aquest Govern. L'afer BPA ha contaminat tota la resta del sector. I en lloc d'acceptar això, el Govern continua insistint que ací no passa res. La mala gestió per part del Govern ens ha fet saltar 15 anys endarrere. ●

«BPA ha estat el cap de turc. S'ha utilitzat per tapar les vergonyes d'altres qüestions»